

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

ΒΟΗΘΗ
ΔΙΝΑΤΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΛΑΖΑΡΑΚΟΥ
ΛΟΥΙΣ

Ἡ κάθε ἔκθεση ἑνὸς προικισμένου καλλιτέχνη εἶναι συνήθως σταθμὸς στὴ δημιουργικὴ του πορεία. Αὐτὸ γιὰ τὸν Ὁρέστη Κανέλλη συμβαίνει πάντα, γιατί ποτέ του δὲν μένει στάσιμος καὶ ποτέ του δὲν ἐπαναλαμβάνει τὸν ἑαυτό του.

Ἀνήκοντας σ' ἓνα περιβάλλον διανοουμένων, ποὺ ἀτενίζουν μὲ εἰλικρίνεια καὶ θάρρος τὴ ζωὴ, ὑφίσταται ἄμεσα τὶς ἐπιδράσεις της καὶ τὴν ἐπενέργεια τῶν φαινομένων της στὸν τρόπο ποὺ τὰ βλέπει καὶ ποὺ τὰ ἀποδίδει ζωγραφικά.

Στὴ φεινὴ του ἔκθεση εἶναι φανερὴ ἡ κυρίαρχη τάση γιὰ μιὰ πραγματικώτερη ἀπόδοση τῶν μορφῶν καὶ τῶν τοπίων ποὺ ζωγραφίζει. Ὅχι νατουραλιστικὴ. Πρόκειται γιὰ μιὰ διάθεση μᾶλλον νὰ ξεκαθαριστοῦν καὶ νὰ ἀνασυντεθοῦν οἱ εἰκόνες τῶν μορφῶν καὶ τῶν τοπίων. Οἱ εἰκόνες ποὺ, παλιότερα, σὲ εἰλικρινεῖς καὶ γνήσιες ἀναζητήσεις τῆς τέχνης καὶ τελευταῖα σὲ κενὲς συνήθως ἐπιδείξεις καθυστερημένου μοντερνισμού, ἀπουσιάζουν καὶ συγχέονται ἐπιφανειακὰ καὶ χωρὶς ἐσωτερικὴ αἰτιολόγηση. Ἡ ἀντίθετη τάση στὰ ἔργα ποὺ ἐκθέτει ὁ Ὁρέστης Κανέλλης διακρίνεται στὰ καθαρὰ περιγράμματα καὶ τὴν διάρθρωση τῶν ἀνθρώπινων μορφῶν, ποὺ ζωγραφίζει, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν μεγάλων. Διακρίνεται ἀκόμη στὸ ξεχώρισμα καὶ στὴν διαδοχὴ τῶν ὄγκων τοῦ φυλλώματος τῶν δένδρων, ποὺ εἶναι κυρίως ἐλιές καὶ πεῦκα. Τὴν εἰκόνα τῶν δένδρων αὐτῶν δὲν τὴν συγχέει οὔτε καὶ ὁ φωτισμός, ἀκόμα κι' ἂν εἶναι διάχυτος καὶ δείχνει τὰ δένδρα σὰν νὰ βρίσκονται μέσα σὲ μιὰν διάφανη ἀχνάδα.

Οἱ ἐλιές ἀποτελοῦν καὶ πάλι τὸ ἀγαπητὸ του θέμα. Εἶναι τὸ θέμα ποὺ μὲ ἀνεξάντλητη ποικιλία δίνει ὀλόκληρο τὸν ποιητικὸ λυρισμὸ ποὺ χαρακτηρίζει τὴν τέχνη του.

Εἶναι γνωστὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στὶς ἐλιές τοῦ Κανέλλου οἱ λεσβιακοὶ ἐλαιῶνες κυρίως δίνουν τὰ πρότυπα. Νὰ εἶναι αὐτὸ μονάχα ἄραγε ποὺ φέρνει αὐτόματα στὸ νοῦ τοῦ θεατῆ τῶν πινάκων του τὴν φράση τοῦ Ἀλκαίου: «Ἐλάαι ἐρρόεσαι»: (ἐλιές ἐρατεινές, ἀγαπημένες). Εἶναι περισσότερο ἢ βαθύτερη συγγένεια τῆς ποιητικῆς ματιᾶς, ὁ αἰολικὸς λυρισμὸς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μιὰ στενὴ ἐσωτερικὴ σχέση δένει τὸν ζωγράφο μὲ τὰ δένδρα ποὺ συνεχῶς τὰ ἀποδίδει σὲ ποικίλες παραλλαγές.

Μιὰ τέτοια σχέση ἄλλωστε δένει τὸν Κανέλλη καὶ μὲ τᾶλλα θέματά του. Μὲ τ' ἀγόρια, μὲ τὰ κορίτσια καὶ μὲ τὰ ὄριμα πρόσωπα τῆς τέχνης του ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀνθρώπους τῆς γῆς καὶ τῆς θάλασσας. Τὸ κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ θέματα αὐτὰ τὸ δίνει μὲ τὸ δικὸ του ἄερα, τὰ δικά του χαρακτηριστικὰ καὶ πρὸ πάντων μὲ τὸ ἦθος του.

Εἶναι ἐδῶ ἓνας κόσμος ὀλόκληρος, ποὺ χωρὶς ἄλλο τὸν ἀγαπᾷ βυθειὰ ὁ καλλιτέχνης καὶ τὴν ἀγάπη του αὐτὴ, ποὺ εἶναι στὴν πραγματικότητα μιὰ ἀγάπη τῆς ζωῆς, τὴν μεταδίδει ἄμεσα καὶ στὸν θεατῆ τῶν ἔργων του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΣ

ΕΛΛΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

1. Ἀνάμεσα σὺς ἐλιές
2. Ἀνὸ ἐλιές
3. Τὸ κοριτσάκι
4. Ἀγόρια στὸ δέντρο
5. Πεῦκα στὴ Ρόδο
6. Φωτόλουστες ἐλιές
7. Βάρκες ἀπὸ ψηλά
8. Ξαφριζὸ φῶς
9. Ἡ Μαρίνα
10. Ἀγόρι κοντὰ στὴ θάλασσα
11. Προσέγγιση τῆς καταγίδας
12. Ἡ καταγίδα
13. Τὸ κορίτσι μὲ τὸ σκολιάκι
14. Καράβια
15. Ὁ μεγάλος κορμὸς
16. Ἐλιές
17. Πεῦκο κοντὰ στὴ θάλασσα
18. Οἱ μεγάλες ἐλιές
19. Κορίτσι καὶ δέντρο
20. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ κοιμᾶται
21. Στὰ δυτικὰ τῆς Λέσβου
22. Ὁ Ἀλιάκμων
23. Πρὸς τὸ Πόρτο Γεομενὸ
24. Τὸ δᾶσος
25. Ἐλιές
26. Ἀπόγεμα στὸν κόλπο
27. Λιμάνι
28. Ἡ προβλήτα
29. Ἡ μικρὴ μηλιά
30. Πεντέλη
31. Ὁ περιβολάρης
32. Ὁ δρόμος μὲ τὰ πεῦκα
33. Γέρος ἀγρότης
34. Ἀγρότης μὲ μπλέ μαντήλα
35. Βαρζάρης
36. Ψαρᾶς
37. Ἀχλαδιὰ
38. Ἀγόρι
39. Τὸ κορίτσι μὲ τὸ πανέρι
40. Τὸ κορίτσι μὲ τὸ ἄνθος

ASTOR GALLERY

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 16 — ΤΗΛ. 3224.971

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ — 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1975

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

ΑΛΩΠΕΚΗΣ 45 — ΤΗΛ. 722.660

ΑΘΗΝΑ Τ. 140